

Ateismus ano, pravověrnost ne?

Vzácný rakouský kněz Gerhard Wagner, designovaný světící biskup v Linci, jenž byl nucen pod mediálním tlakem na tuto funkci a biskupské svěcení rezignovat, si nedávno povzdechl: „*V Katolické církvi už není dovoleno říkat to, co je katolické.*“ Měl plnou pravdu. Církev ve vyspělých západních zemích je neomodernistickými herezemi doslova „prožrána“ jako rakovinou, což naneštěstí proniká i k nám. Kdo vyučuje a brání autentickou katolickou nauku, musí počítat přímo uvnitř Církve s odmítáním a dokonce i perzekucí. Když ale někdo na církevní půdě obhájí a prosazuje ateismus, je to podle všeho zcela legální. Tak se stalo v Innsbrucku, kde **jezuíta Roger Leanders** seznamoval kněze a věřící na přednášce se svými „moderními“ pastoračními přístupy.

Řekl doslova: „*Jestliže chceme naši víru inkulturovat, potom musí tato víra být ateistická a nenáboženská.*“ A pokračoval: „*Boží obraz musí být ateistický a proto nesmí obsahovat nic, co má spojitost s Bohem na výsosti. A to není žádná lehká práce, protože naše vyznání víry, bible, liturgie, morálka i církevní dějiny jsou plné Boha na výsosti....*“ Naším posláním je podle Leanderse hlásat Boha „podle Einsteina“, jenž byl „ateistou“, ale byl si vědom, že v přírodě a vesmíru existuje hluboké „tajemství“, které nepřímě ztotožnil s Bohem. Pouze taková „víra“ prý bude pro dnešního člověka „srozumitelná“. Požadoval odmítnutí bible jako Božího slova, výroky papeže a biskupů prý nemají vůbec žádnou závaznost, Desatero a morální nauka Církve musí údajně být zcela odstraněny a věrouku třeba kategoricky zbavit takových pojmů jako hřích, pokání, spása, milost, Boží království, očištec, proměňování, přijímání atd.

V závěru své přednášky vyzýval k přeměně dosavadní „náboženské církve“ na „ateistickou církev“. Ta nemá hlásat osobního Boha, pouze jakousi blíž nedefinovanou „transcendenci“. To prý je „jediná pravá víra pro dnešní dobu“, jejímiž „škůdci“ jsou na jedné straně bojovní ateisté, na druhé straně potom zbožní křesťané, uctívající „Boha na výsosti“, věřící bibli, církevní nauce a hlásající tradiční katolickou morálku.

Není známo, že by vedení jezuitského řádu a innsbrucké diecéze nějak proti tomuto hlasateli ateismu uvnitř Církve zakročilo. Z řad duchovenstva a nejrůznějších laických grémií nebyl zaznamenán jediný projev nesouhlasu a protestu. Když ale naproti tomu biskup ve švýcarském Churu Vitus Huonder se vyslovil pozitivně na adresu tradiční liturgie sv. Pia V. a měl odvalu bránit nauku současného papeže ve věci potratů a sexuální morálky, ozvala se právě z těchto vnitrocírkevních kruhů bouře masivního odporu, požadující dokonce Huonderovu okamžitou rezignaci, neboť prý „rozděluje diecézi“.

Přiznám se, že kdybych pevně nevěřil v Kristova slova o tom, že Jeho Církev „brány pekelné nepřemohou“, neměl bych vůbec žádný důvod v ní zůstat, pokud by si uchovala takovou podobu. Protože ale Ježíši Kristu a jeho zaslíbením věřím, zůstávám. Velkou nadějí na změnu jsou nejrůznější mariánská a tradiční hnutí kněží i laiků, byť perzekvovaná kompromisnickými nebo přímo heretickými biskupy (čest a úcta všem konzervativním a pravověrným hierarchům, i když jsou v menšině!). Církev přežila řadu kritických období ve svých dějinách, přežije i toto, neboť má záruku v ujištění samotného Spasitele.

Radomír Malý

zdroj: <http://cirkev.wordpress.com/2010/12/17/ateismus-ano-pravovernost-ne/>

